

**Rada Miejska
w Skwierzynie**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001r. Nr 42, poz. 1591 ze zm.) stwierdzam nieważność doręczonej w dniu 7 lipca 2010r. uchwały Nr IX/102/11 z dnia 29 czerwca 2011r. w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego dla członka Ochotniczej Straży Pożarnej, który uczestniczył w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym organizowanym przez Państwową Straż Pożarną lub Gminę, w części: § 1 ust. 2 i 3 uchwały.

Uzasadnienie

W dniu 29 czerwca 2011r. Rada Miejska w Skwierzynie podjęła uchwałę w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego dla członka Ochotniczej Straży Pożarnej, który uczestniczył w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym organizowanym przez Państwową Straż Pożarną lub Gminę.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, iż § 1 ust. 2 i 3 przedmiotowej uchwały istotnie narusza art. 28 ust.1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej (t. j. Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1389 ze zm.),

W myśl art. 28 ust.1 ustawy o ochronie przeciwpożarowej członek ochotniczej straży pożarnej, który uczestniczył w działaniu ratowniczym lub szkoleniu pożarniczym organizowanym przez Państwową Straż Pożarną lub gminę, otrzymuje ekwiwalent pieniężny. Wysokość ekwiwalentu ustala rada gminy w drodze uchwały. Wykładnia art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie przeciwpożarowej prowadzi do wniosku, że wolą ustawodawcy było zrekomensowanie członkowi OSP udziału w określonego rodzaju działaniach na rzecz ochrony przeciwpożarowej. Zgodnie z zasadą wynikającą z art. 28 ust. 1 ustawy należy się on

wszystkim tym, którzy brali udział w akcjach ratowniczych lub szkoleniach przeciwpożarowych. Jedyny wyjątek od tej zasady zawarty został w ust. 3 art. 28 ustawy, zgodnie z którym ekwiwalent nie przysługuje członkowi Ochotniczej Straży Pożarnej za czas nieobecności w pracy, za który zachował prawo do wynagrodzenia. W pozostałych przypadkach prawo do ekwiwalentu determinowane jest wyłącznie udziałem strażaka w działaniach ratowniczych lub szkoleniu przeciwpożarowym, a ekwiwalent stanowi pieniężną rekompensatę z tego tytułu.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że rada gminy w uchwale będącej aktem prawa miejscowego ma określić wysokość ekwiwalentu wyłącznie za uczestnictwo w działaniu ratowniczym lub za uczestnictwo w szkoleniu pożarniczym organizowanym przez Państwową Straż Pożarną lub gminę. Wszelkie inne regulacje dotyczące tego świadczenia wykraczają poza przyznane wyżej wymienionym przepisem prawa kompetencje. Rada Miejska w Skwierzynie na mocy § 1 ust. 2 przedmiotowej uchwały postanowiła o ustaleniu ekwiwalentu pieniężnego dla członków Ochotniczych Straży Pożarnych, którzy po rozpoczęciu akcji ratowniczej pozostali w straźnicy w gotowości przez pierwszą godzinę od momentu zadysponowania do działania ratowniczego (§ 1 ust. 2 pkt 1 uchwały) oraz za każdą godzinę pozostawiania strażaka – kierowcy OSP w straźnicy w gotowości do momentu powrotu z działania ratowniczego (§ 1 ust. 2 pkt 1 uchwały). Takie regulacje wykraczają poza upoważnienie ustawowe, gdyż rada winna określić wyłącznie wysokość ekwiwalentu za udział w akcjach ratowniczych lub szkoleniach przeciwpożarowych. Natomiast żaden przepis prawa nie przyznał radzie gminy kompetencji do regulowania jakichkolwiek innych kwestii związanych z ustaleniem oraz wypłacaniem ekwiwalentu pieniężnego członkom Ochotniczych Straży Pożarnych. W ocenie organu nadzoru kwestionowane zapisy uchwały zostały wprowadzone przez radę bez podstawy prawnej, a tym samym istotnie naruszają prawo, tj. art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

Przekroczenie zakresu delegacji ustawowej przy uchwalaniu aktu prawa miejscowego przez organ stanowiący gminy nakazuje również zwrócić uwagę na naruszenie art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Wyrażona w powyższym przepisie zasada legalizmu wymaga, aby każda norma kompetencyjna była tak realizowana, by nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę. Realizując kompetencję organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Zarówno w doktrynie, jak również

w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii (tak: Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu z dnia 5 listopada 1986 r., U 5/86, OTK 1996/1/1).

Mając powyższe na uwadze należało orzec, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady gminy wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. **WOJEWODY LUBUSKIEGO**
Czesław Domalewski
DYREKTOR GENERALNY

Otrzymują:

1. Adresat, **DYREKTOR**
Wydziału Nadzoru i Kontroli

2. A/a. *Teresa Kaczmarek*

RADCA PRAWNY

Angelika Zielińska
nr RZG-G-288